

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

19 aprilie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 165/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 165/02

Cauzele conexe C-143/20 și C-213/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polonia) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) [Trimitere preliminară – Libera prestare a serviciilor – Asigurare de viață – Contracte de asigurare de viață cu capital variabil legate de fonduri de investiții denumite „unit-linked” – Directiva 2002/83/CE – Articolul 36 – Directiva 2002/92/CE – Articolul 12 alineatul (3) – Obligație de informare precontractuală – Informații cu privire la natura activelor care acoperă contracte de asigurare „unit-linked” – Domeniu de aplicare – Conținut – Directiva 2005/29/CE – Articolul 7 – Practici comerciale neloiale – Omisiune înșelătoare] 2

2022/C 165/03

Cauza C-160/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Rotterdam – Țările de Jos) – Stichting Rookpreventie Jeugd și alții/Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport [Trimitere preliminară – Directiva 2014/40/UE – Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun – Produse care nu respectă nivelurile maxime ale emisiilor – Interdicție de introducere pe piață – Metodă de măsurare – Țigarete cu filtru care au micro-orificii de ventilare – Măsurarea emisiilor pe baza unor standarde ISO – Standarde nepublicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene – Conformitate cu cerințele de publicare prevăzute la articolul 297 alineatul (1) TFUE, interpretat în lumina principiului securității juridice – Conformitate cu principiul transparenței] 3

2022/C 165/04	Cauza C-175/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā apgabaltiesa – Letonia) – SS „SIA”/Valsts ieņēmumu dienests [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 – Domeniu de aplicare – Articolul 4 – Noțiunea de „prelucrare” – Articolul 5 – Principii legate de prelucrare – Limitarea scopului – Reducerea la minimum a datelor – Articolul 6 – Legalitatea prelucrării – Prelucrare necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public cu care este investit operatorul – Prelucrare necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului – Articolul 23 – Restricții – Prelucrarea datelor în scopuri fiscale – Cerere de comunicare de informații privind anunțuri de vânzări de autovehicule publicate pe internet – Proporționalitate]	5
2022/C 165/05	Cauza C-226/20 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Comisia Europeană, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade [Recurs – Dumping – Importuri de produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina – Închiderea procedurii privind importurile din Serbia – Stabilirea existenței unui prejudiciu – Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din mai multe țări terțe – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 3 alineatul (4) – Închiderea procedurii fără instituirea de măsuri – Articolul 9 alineatul (2) – Caracterul „neglijabil” al importurilor – Pragul de minimis – Putere de apreciere a Comisiei]	6
2022/C 165/06	Cauza C-257/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „Viva Telecom Bulgaria” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Impozit reținut la sursă pe dobânzile fictive aferente unui împrumut fără dobânzi acordat unei filiale rezidente de o societate-mamă nerezidentă – Directiva 2003/49/CE – Plăți de dobânzi între societăți asociate din state membre diferite – Articolul 1 alineatul (1) – Scutire de impozitul reținut la sursă – Articolul 4 alineatul (1) litera (d) – Excluderea anumitor plăți – Directiva 2011/96/UE – Impozit pe profit – Articolul 1 alineatul (1) litera (b) – Distribuție de profituri de către o filială rezidentă societății sale mamă nerezidente – Articolul 5 – Scutire de impozitul reținut la sursă – Directiva 2008/7/CE – Majorări de capital – Articolul 3 – Aporturi de capital – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Scutire de impozit indirect – Articolele 63 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Impozitarea cuantumului brut al dobânzilor fictive – Procedură de recuperare în vederea deducerii cheltuielilor legate de acordarea împrumutului și a unei eventuale rambursări – Diferență de tratament – Justificare – Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre – Eficacitatea colectării impozitelor – Combaterea evaziunii fiscale]	6
2022/C 165/07	Cauza C-262/20: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – VB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” [Trimitere preliminară – Politica socială – Organizarea timpului de lucru – Directiva 2003/88/CE – Articolul 8 – Articolul 12 litera (a) – Articolele 20 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Reducerea duratei normale a muncii de noapte în raport cu cea a muncii de zi – Lucrători din sectorul public și lucrători din sectorul privat – Egalitate de tratament]	7
2022/C 165/08	Cauza C-283/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – CO și alții/MJ, Comisia Europeană, Serviciul European pentru Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo [Trimitere preliminară – Politica externă și de securitate comună (PESC) – Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (Eulex Kosovo) – Acțiunea comună 2008/124/PESC – Articolul 8 alineatele (3) și (5), articolul 9 alineatul (3) și articolul 10 alineatul (3) – Calitatea de angajator al personalului misiunii – Articolul 16 alineatul (5) – Efect de subrogare]	8
2022/C 165/09	Cauza C-290/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – „Latvijas Gāze” AS [Trimitere preliminară – Piața internă în sectorul gazelor naturale – Directiva 2009/73/CE – Articolul 2 punctul 3 – Noțiunea de „transport” – Articolul 23 – Competență decizională privind racordarea instalațiilor de înmagazinare, a instalațiilor de regazeificare a gazelor naturale lichefiate și a clienților industriali la sistemul de transport – Articolul 32 alineatul (1) – Accesul terților la rețea – Posibilitate de racordare directă a clienților finali la sistemul pentru transportul gazelor naturale]	9

2022/C 165/10	Cauza C-300/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim [Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 2001/42/CE – Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului – Articolul 2 litera (a) – Noțiunea de „planuri și programe” – Articolul 3 alineatul (2) litera (a) – Acte elaborate pentru anumite sectoare și care definesc un cadru în care punerea în aplicare a proiectelor enumerate în anexele I și II la Directiva 2011/92/UE va putea fi autorizată în viitor – Articolul 3 alineatul (4) – Acte care definesc un cadru în care punerea în aplicare a proiectelor va putea fi autorizată în viitor – Regulament de protecție a peisajului adoptat de o autoritate locală]	10
2022/C 165/11	Cauza C-364/20 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Comitetul unic de rezoluție, Banca Centrală Europeană [Recurs – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Articolul 18 – Procedură de rezoluție – Declarare de către Banca Centrală Europeană (BCE) a unei situații de dificultate sau a unei susceptibilități de a se afla în dificultate – Decizia Comitetului unic de rezoluție (CRU) de a nu adopta o schemă de rezoluție – Lipsa unui interes public – Lichidare conformă dreptului național – Acționari – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate]	11
2022/C 165/12	Cauza C-389/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Spania) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) [Trimitere preliminară – Egalitate de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale – Directiva 79/7/CEE – Articolul 4 alineatul (1) – Interzicerea oricărei discriminări pe criterii de sex – Lucrători casnici – Protecție împotriva șomajului – Excludere – Dezavantaj special pentru lucrătorii de sex feminin – Obiective legitime de politică socială – Proporționalitate]	11
2022/C 165/13	Cauza C-451/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG [Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 3 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Zbor cu legătură directă dintr-o țară terță și spre o țară terță – Rezervare unică efectuată la un operator de transport aerian comunitar – Legătură directă pe teritoriul unui stat membru – Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) și articolul 7 – Zbor de redirectionare întârziat – Luarea în considerare a orei de sosire efective în vederea acordării compensației]	12
2022/C 165/14	Cauza C-452/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze [Trimitere preliminară – Aproximarea legislațiilor – Directiva 2014/40/UE – Articolul 23 alineatul (3) – Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului – Interdicția de vânzare a produselor din tutun către minori – Regimul de sancțiuni – Sancțiuni eficace, proporționale și disuasive – Obligația vânzătorilor de produse din tutun de a verifica vârsta cumpărătorului la vânzarea acestor produse – Amendă – Activitate a unui punct de vânzare de alcool și tutun – Suspendarea autorizației de desfășurare a activității pentru o perioadă de 15 zile – Principiul proporționalității – Principiul precauției]	13
2022/C 165/15	Cauza C-463/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne [Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 2011/92/UE – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale – Raportul dintre procedura de evaluare și de aprobare de dezvoltare prevăzută la articolul 2 din Directiva 2011/92/UE și o procedură națională de derogare de la măsurile de protecție a speciilor prevăzute de Directiva 92/43/CEE – Noțiunea de „aprobare de dezvoltare” – Proceduri complexe de adoptare a deciziilor – Obligație de evaluare – Domeniu de aplicare material – Fază procesuală în care trebuie garantată participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor]	13

2022/C 165/16	Cauza C-483/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [Trimitere preliminară – Politica comună în domeniul dreptului de azil – Proceduri comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 33 alineatul (2) litera (a) – Inadmisibilitatea unei cereri de protecție internațională depuse într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe care a obținut statutul de refugiat într-un alt stat membru, în condițiile în care copilul minor al acestui resortisant, beneficiar al statutului conferit prin protecție subsidiară, locuiește în primul stat membru – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 7 – Dreptul la respectarea vieții de familie – Articolul 24 – Interesul superior al copilului – Lipsa încălcării articolelor 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale ca urmare a inadmisibilității cererii de protecție internațională – Directiva 2011/95/UE – Articolul 23 alineatul (2) – Obligația statelor membre de a asigura menținerea unității familiei beneficiarilor de protecție internațională]	14
2022/C 165/17	Cauza C-532/20: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București [Trimitere preliminară – Directiva 92/13/CEE – Proceduri de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor – Articolul 1 alineatele (1) și (3) – Acces la căile de atac – Articolul 2c – Termene de introducere a unei căi de atac – Calcul – Cale de atac împotriva unei decizii de admitere a unui ofertant]	15
2022/C 165/18	Cauza C-536/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Tiketa” UAB/M. Š. (Trimitere preliminară – Directiva 2011/83/UE – Contracte încheiate cu consumatorii – Noțiunea de „comerciant” – Obligația de informare cu privire la contractele la distanță – Cerința de a furniza informațiile necesare într-un limbaj clar și inteligibil și pe un suport durabil)	16
2022/C 165/19	Cauza C-563/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie – Polonia) – ORLEN KolTrans sp. z o.o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego [Trimitere preliminară – Transport feroviar – Directiva 2001/14/CE – Articolul 4 – Stabilirea tarifelor de utilizare a infrastructurii printr-o decizie a administratorului – Articolul 30 alineatul (2) – Dreptul la o cale de atac administrativă al întreprinderilor feroviare – Articolul 30 alineatul (6) – Reexaminare judiciară a deciziilor organismului de control]	17
2022/C 165/20	Cauza C-582/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolele 167 și 168 – Drept de deducere – Refuz – Fraudă fiscală – Administrarea probelor – Suspendarea soluționării unei contestații administrative referitoare la o decizie de impunere prin care se refuză un drept de deducere, în așteptarea soluționării unei proceduri penale – Autonomie procedurală a statelor membre – Principiul neutralității fiscale – Dreptul la bună administrare – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)	18
2022/C 165/21	Cauza C-590/20: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/UK și alții (Trimitere preliminară – Coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind activitățile medicilor – Directivele 75/363/CEE și 82/76/CEE – Formare profesională de medic specialist – Remunerație corespunzătoare – Aplicarea Directivei 82/76/CEE formărilor profesionale începute înainte de data intrării sale în vigoare și care continuă după data expirării termenului de transpunere)	19
2022/C 165/22	Cauza C-605/20: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1) litera (c) – Aplicabilitate ratione temporis – Prestații supuse TVA-ului – Prestări de servicii cu titlu oneros – Criterii – Relație intragrup – Prestații care constau în repararea sau înlocuirea unor componente ale turbinelor eoliene aflate în perioada de garanție și în efectuarea unor rapoarte de neconformitate – Note de debit emise de prestator fără menționarea TVA-ului – Deducerea de către prestator a TVA-ului aferent bunurilor și serviciilor care i-au fost facturate de subcontractanții săi pentru aceleași prestații]	19

2022/C 165/23	Cauzele conexe C-52/21 și C-53/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Liège – Belgia) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge (C-53/21) (Trimitere preliminară – Libera prestare a serviciilor – Articolul 56 TFUE – Restricții – Legislație fiscală – Impozit pe profit – Obligația cumpărătorilor de servicii de a întocmi și de a transmite administrației fiscale documente justificative referitoare la sumele facturate de prestatori de servicii stabiliți într-un alt stat membru – Absența unei astfel de obligații în ceea ce privește prestările de servicii pur interne – Justificare – Eficacitatea controalelor fiscale – Proporționalitate)	20
2022/C 165/24	Cauza C-430/21: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Craiova – România) – procedură inițiată de RS [Trimitere preliminară – Stat de drept – Independența justiției – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Supremația dreptului Uniunii – Lipsa abilitării unei instanțe naționale de a examina conformitatea cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale considerate conformă cu constituția de către curtea constituțională a statului membru în cauză – Cercetări disciplinare]	21
2022/C 165/25	Cauzele conexe C-562/21 PPU și C-563/21 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea mandatelor europene de arestare emise împotriva X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 1 alineatul (3) – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 al doilea paragraf – Drept fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege – Deficiențe sistemice sau generalizate – Examinare în două etape – Criterii de aplicare – Obligația autorității judiciare de executare de a verifica în mod concret și precis dacă există motive serioase și întemeiate de a crede că persoana care face obiectul unui mandat european de arestare este expusă, în cazul predării, unui risc real de încălcare a dreptului său fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege]	21
2022/C 165/26	Cauza C-437/20: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 ianuarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Parma – Italia) – Procedura penală împotriva lui ZI, TQ [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Jocuri de noroc – Concesiuni pentru activitatea de colectare a pariurilor – Prolungirea concesiunilor deja atribuite – Regularizarea centrelor de transmitere a datelor (CTD) care desfășoară această activitate în lipsa unei concesiuni și a unei autorizații de poliție – Termen restrâns – Inadmisibilitate vădită a cererii de decizie preliminară]	22
2022/C 165/27	Cauza C-550/21: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio (Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită)	23
2022/C 165/28	Cauza C-63/22: Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – TV/Land Hessen [Protecția datelor cu caracter personal – Agenție de informații (birou de informații economice) – Evaluarea bonității persoanelor fizice („scoring”) pe baza unor informații neverificate furnizate de creditori – Legalitatea prelucrării datelor și răspunderea solidară pentru această prelucrare]	23
2022/C 165/29	Cauza C-322/21 P: Recurs introdus la 24 mai 2021 de Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2021 în cauza T-719/20, Macías Chávez și alții/Spania și Parlamentul	24
2022/C 165/30	Cauza C-557/21 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2021 de Acciona, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 30 iunie 2021 în cauza T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Cauza C-710/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 25 noiembrie 2021 – IEF Service GmbH/HB	24
2022/C 165/32	Cauza C-817/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 21 decembrie 2021 – R.I. / Inspecția Judiciară, N.L.	25
2022/C 165/33	Cauza C-827/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 30 decembrie 2021 – Banca A / A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.	26
2022/C 165/34	Cauza C-15/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 6 ianuarie 2022 – RF/Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Cauza C-23/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Porugalia) la 10 ianuarie 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Cauza C-51/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 25 ianuarie 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Cauza C-62/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 1 februarie 2022 – IA/DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Cauza C-70/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 1 februarie 2022 – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Cauza C-73/22 P: Recurs introdus la 3 februarie 2022 de Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 29 noiembrie 2021 în cauza T-726/20, Grupa Azoty și alții/Comisia	29
2022/C 165/40	Cauza C-77/22 P: Recurs introdus la 4 februarie 2022 de Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosofi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 29 noiembrie 2021 în cauza T-741/20, Advansa Manufacturing și alții/Comisia	31
2022/C 165/41	Cauza C-86/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 9 februarie 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (fost Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Cauza C-97/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Essen (Germania) la 10 februarie 2022 – DC/HJ	33
Tribunalul		
2022/C 165/43	Cauza T-434/21: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2022 – TO/AEM („Funcție publică – Executarea unei hotărâri a Tribunalului – Decizie necontestată în termen – Autoritate de lucru judecat – Angajament condiționat luat de AAIC în contextul unei soluționări amiabile în afara Tribunalului – Ofertă de soluționare amiabilă neacceptată de reclamant – Inexistența unui act cauzator de prejudiciu – Inadmisibilitate”)	34
2022/C 165/44	Cauza T-71/22: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2022 – BNP Paribas/SRB	34
2022/C 165/45	Cauza T-86/22: Acțiune introdusă la 15 februarie 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/BEI	36
2022/C 165/46	Cauza T-87/22: Acțiune introdusă la 17 februarie 2022 – Hahn Rechtsanwälte/Comisia	38
2022/C 165/47	Cauza T-101/22: Acțiune introdusă la 21 februarie 2022 – OG și alții/Comisia	39

2022/C 165/48	Cauza T-102/22: Acțiune introdusă la 22 februarie 2022 – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Cauza T-106/22: Acțiune introdusă la 24 februarie 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies EOOD (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Cauza T-107/22: Acțiune introdusă la 28 februarie 2022 – Adega Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Cauza T-113/22: Acțiune introdusă la 3 martie 2022 – OK/SEAE	42

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 165/01)

Ultima publicație

JO C 158, 11.4.2022

Publicații anterioare

JO C 148, 4.4.2022

JO C 138, 28.3.2022

JO C 128, 21.3.2022

JO C 119, 14.3.2022

JO C 109, 7.3.2022

JO C 95, 28.2.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polonia) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Cauzele conexe C-143/20 și C-213/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Libera prestare a serviciilor – Asigurare de viață – Contracte de asigurare de viață cu capital variabil legate de fonduri de investiții denumite „unit-linked” – Directiva 2002/83/CE – Articolul 36 – Directiva 2002/92/CE – Articolul 12 alineatul (3) – Obligație de informare precontractuală – Informații cu privire la natura activelor care acoperă contracte de asigurare „unit-linked” – Domeniu de aplicare – Conținut – Directiva 2005/29/CE – Articolul 7 – Practici comerciale neloiale – Omisiune înșelătoare]

(2022/C 165/02)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Pârâte: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Dispozitivul

1) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață trebuie interpretat în sensul că informațiile prevăzute la acest articol trebuie să fie comunicate consumatorului care aderă, în calitate de asigurat, la un contract de asigurare de viață de grup cu capital variabil legat de un fond de investiții încheiat între o întreprindere de asigurare și o întreprindere titulară a poliței de asigurare. Revine întreprinderii de asigurare sarcina de a comunica aceste informații întreprinderii titulare a poliței de asigurare, care trebuie să le transmită acestui consumator înainte de aderarea sa la contractul amintit, împreună cu orice alt detaliu care s-ar dovedi necesar ținând seama de cerințele și de nevoile acestuia, în conformitate cu dispoziția menționată coroborată cu articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări.

2) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2002/83, coroborat cu punctul A subpunctul (a)12 din anexa III la aceasta, trebuie interpretat în sensul că indicarea naturii activelor care trebuie să fie comunicată unui consumator înainte de aderarea sa la un contract de asigurare de viață de grup cu capital variabil legat de un fond de investiții trebuie să cuprindă indicații privind caracteristicile esențiale ale acestor active. Aceste indicații:

— trebuie să cuprindă informații clare, precise și ușor de înțeles cu privire la natura economică și juridică a activelor menționate, precum și cu privire la riscurile structurale legate de acestea și

- nu trebuie să cuprindă neapărat informații exhaustive cu privire la natura și la amploarea tuturor riscurilor legate de investiția în activele respective, nici informații identice cu cele pe care emitentul instrumentelor financiare care le compun le-a comunicat întreprinderii de asigurare, în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului.
- 3) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2002/83 trebuie interpretat în sensul că nu impune ca informațiile prevăzute la punctul A subpunctul (a)12 din anexa III la aceasta să fie obligatoriu comunicate consumatorului care aderă, în calitate de asigurat, la un contract de asigurare de viață de grup cu capital variabil legat de un fond de investiții în cadrul unei proceduri precontractuale distincte și că nu se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia ar fi suficient ca aceste informații să fie menționate în contractul respectiv, cu condiția ca acesta să îi fie transmis în timp util consumatorului menționat, anterior aderării sale, pentru a-i permite să facă, în cunoștință de cauză, o alegere informată cu privire la produsul de asigurare care corespunde cel mai bine nevoilor sale.
- 4) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2002/83 trebuie interpretat în sensul că nu impune să se considere că executarea incorectă a obligației de comunicare a informațiilor prevăzute la punctul A subpunctul (a)12 din anexa III la aceasta determină nulitatea sau nevaliditatea unui contract de asigurare de viață de grup cu capital variabil legat de un fond de investiții sau a declarației de aderare la acesta și conferă astfel consumatorului care a aderat la contractul respectiv dreptul la rambursarea primelor de asigurare plătite, în măsura în care modalitățile procedurale prevăzute de dreptul național pentru exercitarea dreptului de a invoca această obligație de informare nu sunt de natură să repună în discuție efectivitatea acestui drept prin descurajarea consumatorului respectiv să îl exercite.
- 5) Articolul 7 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că poate constitui o omisiune înșelătoare, în sensul acestei dispoziții, omisiunea de a comunica consumatorului care aderă la un contract de asigurare de viață de grup cu capital variabil legat de un fond de investiții informațiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2002/83 coroborat cu punctul A subpunctul (a) 12 din anexa III la aceasta.

(¹) JO C 209, 22.6.2020.
JO C 304, 14.9.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Rotterdam – Țările de Jos) – Stichting Rookpreventie Jeugd și alții/Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Cauza C-160/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2014/40/UE – Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun – Produse care nu respectă nivelurile maxime ale emisiilor – Interdicție de introducere pe piață – Metodă de măsurare – Țigarete cu filtru care au micro-orificii de ventilare – Măsurarea emisiilor pe baza unor standarde ISO – Standarde nepublicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene – Conformitate cu cerințele de publicare prevăzute la articolul 297 alineatul (1) TFUE, interpretat în lumina principiului securității juridice – Conformitate cu principiul transparenței]

(2022/C 165/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Rotterdam

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Pârât: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

cu participarea: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE trebuie interpretat în sensul că prevede că nivelurile maxime ale emisiilor de gudron, nicotină și monoxid de carbon ale țigaretelor destinate să fie introduse pe piață sau fabricate în statele membre, stabilite la articolul 3 alineatul (1) din această directivă, trebuie măsurate prin aplicarea metodelor de măsurare care decurg din standardele ISO 4387, 10315, 8454 și 8243, la care se referă articolul 4 alineatul (1) menționat.
- 2) Examinarea primei întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2014/40 în raport cu principiul transparenței, cu Regulamentul (UE) nr. 216/2013 al Consiliului din 7 martie 2013 privind publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, precum și cu articolul 297 alineatul (1) TFUE, interpretat în lumina principiului securității juridice.
- 3) Examinarea celei de a treia întrebări litera a) nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2014/40 în raport cu articolul 5 alineatul (3) din Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului.
- 4) Examinarea celei de a treia întrebări litera b) nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2014/40 în raport cu articolul 114 alineatul (3) TFUE, cu Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, precum și cu articolele 24 și 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 5) În ipoteza în care articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/40 nu ar fi opozabil particularilor, metoda utilizată în vederea aplicării articolului 3 alineatul (1) din această directivă trebuie să fie adecvată, în raport cu evoluțiile științifice și tehnice sau de standardele convenite la nivel internațional, pentru măsurarea nivelurilor de emisii eliberate atunci când o țigaretă este utilizată conform destinației sale și trebuie să aibă la bază un nivel înalt de protecție a sănătății umane, în special pentru tineri, exactitatea măsurărilor obținute prin intermediul acestei metode trebuind să fie verificată de către laboratoarele autorizate și monitorizate de autoritățile competente ale statelor membre vizate la articolul 4 alineatul (2) din directiva menționată.

(¹) JO C 222, 6.7.2020.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā apgabaltiesa – Letonia) – SS „SIA”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-175/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 – Domeniu de aplicare – Articolul 4 – Noțiunea de „prelucrare” – Articolul 5 – Principii legate de prelucrare – Limitarea scopului – Reducerea la minimum a datelor – Articolul 6 – Legalitatea prelucrării – Prelucrare necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public cu care este investit operatorul – Prelucrare necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului – Articolul 23 – Restricții – Prelucrarea datelor în scopuri fiscale – Cerere de comunicare de informații privind anunțuri de vânzări de autovehicule publicate pe internet – Proportionalitate]

(2022/C 165/04)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Apelantă-reclamantă: SS „SIA”

Intimată-pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretate în sensul că colectarea de către Administrația fiscală a unui stat membru de la un operator economic a unor informații care implică o cantitate semnificativă de date cu caracter personal este supusă cerințelor acestui regulament, în special celor enunțate la articolul 5 alineatul (1) din acesta.
- 2) Dispozițiile Regulamentului 2016/679 trebuie interpretate în sensul că Administrația fiscală a unui stat membru nu poate deroga de la dispozițiile articolului 5 alineatul (1) din acest regulament în cazul în care un asemenea drept nu i-a fost acordat printr-o măsură legislativă, în sensul articolului 23 alineatul (1) din acesta.
- 3) Dispozițiile Regulamentului 2016/679 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca Administrația fiscală a unui stat membru să impună unui furnizor de servicii de anunțuri publicate pe internet să îi comunice informații referitoare la contribuabilii care au publicat anunțuri în una dintre rubricile portalului său de internet, cu condiția printre altele ca aceste date să fie necesare în raport cu scopurile specifice pentru care sunt colectate și ca perioada la care se referă colectarea menționată să nu depășească durata strict necesară pentru atingerea obiectivului de interes general vizat.

⁽¹⁾ JO C 222, 6.7.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Comisia Europeană, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Cauza C-226/20 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Importuri de produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina – Închiderea procedurii privind importurile din Serbia – Stabilirea existenței unui prejudiciu – Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din mai multe țări terțe – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 3 alineatul (4) – Închiderea procedurii fără instituirea de măsuri – Articolul 9 alineatul (2) – Caracterul „neglijabil” al importurilor – Pragul de minimis – Putere de apreciere a Comisiei]

(2022/C 165/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL (reprezentanți: J. Killick și G. Forwood, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial T. Maxian Rusche și A. Demeneix, ulterior T. Maxian Rusche și G. Luengo, agenți), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (reprezentant: R. Luff, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Eurofer, Association européenne de l’Acier, AISBL suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ JO C 313, 21.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „Viva Telecom Bulgaria” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-257/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Impozit reținut la sursă pe dobânzile fictive aferente unui împrumut fără dobânzi acordat unei filiale rezidente de o societate-mamă nerezidentă – Directiva 2003/49/CE – Plăți de dobânzi între societăți asociate din state membre diferite – Articolul 1 alineatul (1) – Scutire de impozitul reținut la sursă – Articolul 4 alineatul (1) litera (d) – Excluderea anumitor plăți – Directiva 2011/96/UE – Impozit pe profit – Articolul 1 alineatul (1) litera (b) – Distribuie de profituri de către o filială rezidentă societății sale mamă nerezidente – Articolul 5 – Scutire de impozitul reținut la sursă – Directiva 2008/7/CE – Majorări de capital – Articolul 3 – Aporturi de capital – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Scutire de impozit indirect – Articolele 63 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Impozitarea cuantumului brut al dobânzilor fictive – Procedură de recuperare în vederea deducerii cheltuielilor legate de acordarea împrumutului și a unei eventuale rambursări – Diferență de tratament – Justificare – Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre – Eficacitatea colectării impozitelor – Combaterea evaziunii fiscale]

(2022/C 165/06)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Viva Telecom Bulgaria” EOOD

Intimat: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Cu participarea: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, coroborat cu articolul 4 alineatul (1) litera (d) din această directivă, cu articolul 5 din Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/121 a Consiliului din 27 ianuarie 2015, precum și cu articolele 3 și 5 din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care prevede impozitarea, sub forma unei rețineri la sursă, a dobânzilor fictive pe care o filială rezidentă care a beneficiat de un împrumut fără dobânzi acordat de societatea sa mamă nerezidentă ar fi fost obligată, în condiții de piață, să le plătească acesteia din urmă.
- 2) Articolul 63 TFUE, interpretat în lumina principiului proporționalității, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede impozitarea, sub forma unei rețineri la sursă, a dobânzilor fictive pe care o filială rezidentă care a beneficiat de un împrumut fără dobânzi acordat de societatea sa mamă nerezidentă ar fi fost obligată, în condiții de piață, să le plătească acesteia din urmă, atunci când această rețineri la sursă se aplică la cuantumul brut al dobânzilor menționate, fără posibilitatea de a deduce, în această etapă, cheltuielile aferente împrumutului respectiv, introducerea ulterioară a unei cereri în acest sens fiind necesară pentru recalcularea reținerii menționate și pentru o eventuală rambursare, cu condiția ca, pe de o parte, durata procedurii prevăzute în acest scop de reglementarea respectivă să nu fie excesivă și, pe de altă parte, să fie datorate dobânzi pentru sumele rambursate.

(¹) JO C 279, 24.8.2020.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – VB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”

(Cauza C-262/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica socială – Organizarea timpului de lucru – Directiva 2003/88/CE – Articolul 8 – Articolul 12 litera (a) – Articolele 20 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Reducerea duratei normale a muncii de noapte în raport cu cea a muncii de zi – Lucrători din sectorul public și lucrători din sectorul privat – Egalitate de tratament]

(2022/C 165/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Lukovit

Părțile din procedura principală

Reclamant: VB

Pârâtă: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 și articolul 12 litera (a) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretate în sensul că nu impun adoptarea unei reglementări naționale care să prevadă ca durata normală a muncii de noapte pentru lucrătorii din sectorul public precum polițiștii și pompierii să fie inferioară duratei normale a muncii de zi prevăzute pentru aceștia din urmă. Astfel de lucrători trebuie în orice caz să beneficieze de alte măsuri de protecție în ceea ce privește durata muncii, salariul, indemnizațiile sau avantaje similare, care să permită compensarea caracterului solicitant specific pe care îl implică munca de noapte pe care o efectuează.
- 2) Articolele 20 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca durata normală a muncii de noapte stabilită la șapte ore în legislația unui stat membru pentru lucrătorii din sectorul privat să nu se aplice lucrătorilor din sectorul public, inclusiv polițiștilor și pompierilor, dacă o astfel de diferență de tratament este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil, și anume dacă ea este în raport cu un scop legal admisibil urmărit de legislația respectivă și este proporțională cu acest scop.

(¹) JO C 279, 24.8.2020.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – CO și alții/MJ, Comisia Europeană, Serviciul European pentru Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo

(Cauza C-283/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica externă și de securitate comună (PESC) – Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (Eulex Kosovo) – Acțiunea comună 2008/124/PESC – Articolul 8 alineatele (3) și (5), articolul 9 alineatul (3) și articolul 10 alineatul (3) – Calitatea de angajator al personalului misiunii – Articolul 16 alineatul (5) – Efect de subrogare]

(2022/C 165/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamanți: CO și alții

Pârâți: MJ, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo

Dispozitivul

Articolul 16 alineatul (5) din Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, Eulex Kosovo, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/349/PESC a Consiliului din 12 iunie 2014, trebuie interpretat în sensul că desemnează, începând cu 15 iunie 2014, misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, denumită „Eulex Kosovo”, vizată la articolul 1 din această acțiune comună, drept responsabil și, în consecință, drept pârât în orice acțiune referitoare la consecințele executării misiunii care i-a fost încredințată, indiferent dacă faptele care stau la baza unei astfel de acțiuni au avut loc înainte de 12 iunie 2014, data intrării în vigoare a Deciziei 2014/349.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – „Latvijas Gāze” AS

(Cauza C-290/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Piața internă în sectorul gazelor naturale – Directiva 2009/73/CE – Articolul 2 punctul 3 – Noțiunea de „transport” – Articolul 23 – Competență decizională privind racordarea instalațiilor de înmagazinare, a instalațiilor de regazeificare a gazelor naturale lichefiate și a clienților industriali la sistemul de transport – Articolul 32 alineatul (1) – Accesul terților la rețea – Posibilitate de racordare directă a clienților finali la sistemul pentru transportul gazelor naturale]

(2022/C 165/09)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Latvijas Gāze” AS

cu participarea: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Dispozitivul

- 1) Articolul 23 și articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE trebuie interpretate în sensul că din aceste dispoziții nu rezultă că statele membre sunt obligate să adopte o reglementare în temeiul căreia, pe de o parte, orice client final poate alege să fie conectat fie la sistemul de transport, fie la sistemul de distribuție a gazelor naturale și, pe de altă parte, operatorul de sistem în cauză este obligat să îi permită să se conecteze la sistemul menționat.
- 2) Articolul 23 din Directiva 2009/73 trebuie interpretat în sensul că nu obligă statele membre să adopte o reglementare în temeiul căreia numai un client industrial se poate conecta la sistemul de transport de gaze naturale.
- 3) Articolul 2 punctul 3 și articolul 23 din Directiva 2009/73 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru potrivit căreia transportul gazelor naturale include transportul gazelor naturale direct către sistemul de alimentare cu gaze naturale al unui client final.

⁽¹⁾ JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim

(Cauza C-300/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 2001/42/CE – Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului – Articolul 2 litera (a) – Noțiunea de „planuri și programe” – Articolul 3 alineatul (2) litera (a) – Acte elaborate pentru anumite sectoare și care definesc un cadru în care punerea în aplicare a proiectelor enumerate în anexele I și II la Directiva 2011/92/UE va putea fi autorizată în viitor – Articolul 3 alineatul (4) – Acte care definesc un cadru în care punerea în aplicare a proiectelor va putea fi autorizată în viitor – Regulament de protecție a peisajului adoptat de o autoritate locală]

(2022/C 165/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Pârât și intimat: Landkreis Rosenheim

Cu participarea: Landesanstalt für Umwelt, Volkshilfe und Verbraucherschutz Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretat în sensul că o măsură națională care urmărește să protejeze natura și peisajul și enunță în acest scop interdicții generale, precum și obligații de autorizare fără a prevedea norme suficient de detaliate în ceea ce privește conținutul, elaborarea și punerea în aplicare a proiectelor menționate în anexele I și II din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului nu intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții.
- 2) Articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2001/42 trebuie interpretat în sensul că o măsură națională care urmărește să protejeze natura și peisajul și enunță în acest scop interdicții generale și obligații de autorizare fără a prevedea norme suficient de detaliate în ceea ce privește conținutul, elaborarea și punerea în aplicare a proiectelor nu intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 304, 14.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Comitetul unic de rezoluție, Banca Centrală Europeană

(Cauza C-364/20 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Articolul 18 – Procedură de rezoluție – Declarație de către Banca Centrală Europeană (BCE) a unei situații de dificultate sau a unei susceptibilități de a se afla în dificultate – Decizia Comitetului unic de rezoluție (CRU) de a nu adopta o schemă de rezoluție – Lipsa unui interes public – Lichidare conformă dreptului național – Acționari – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate]

(2022/C 165/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (reprezentant: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Comitetul unic de rezoluție (reprezentant: inițial H. Ehlers, A. Valavanidou și E. Muratori, ulterior H. Ehlers și M. E. Muratori, agenți, asistați de B. Heenan, solicitor, J. Rivas Andrés și A. Manzaneque Valverde, abogados), Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: E. Koupepidou și G. Marafioti, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnii Ernests Bernis și Oļegs Fiļš, precum și OF Holding SIA și Cassandra Holding Company SIA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comitetul unic de rezoluție.
- 3) Banca Centrală Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Spania) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Cauza C-389/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Egalitate de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale – Directiva 79/7/CEE – Articolul 4 alineatul (1) – Interzicerea oricărei discriminări pe criterii de sex – Lucrători casnici – Protecție împotriva șomajului – Excludere – Dezavantaj special pentru lucrătorii de sex feminin – Obiective legitime de politică socială – Proporționalitate]

(2022/C 165/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CJ

Pârâtă: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale care exclude prestațiile de șomaj dintre prestațiile de securitate socială acordate lucrătorilor casnici de un sistem legal de securitate socială, din moment ce această dispoziție dezavantajează în mod special lucrătorii de sex feminin în raport cu lucrătorii de sex masculin și nu este justificată de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe criterii de sex.

(¹) JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG

(Cauza C-451/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 3 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Zbor cu legătură directă dintr-o țară terță și spre o țară terță – Rezervare unică efectuată la un operator de transport aerian comunitar – Legătură directă pe teritoriul unui stat membru – Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) și articolul 7 – Zbor de redirecționare întârziat – Luarea în considerare a orei de sosire efective în vederea acordării compensației]

(2022/C 165/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Airhelp Limited

Pârâtă: Austrian Airlines AG

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că acest regulament nu se aplică unui zbor cu legătură directă care a făcut obiectul unei rezervări unice și care este compus din două segmente de zbor care trebuie efectuate de un operator de transport aerian comunitar, atunci când atât aeroportul de plecare al primului segment de zbor, cât și aeroportul de sosire al celui de al doilea segment de zbor sunt situate într-o țară terță, doar aeroportul în care are loc escala fiind situat pe teritoriul unui stat membru.

(¹) JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – PJ/Agencia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Cauza C-452/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Aproximarea legislațiilor – Directiva 2014/40/UE – Articolul 23 alineatul (3) – Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului – Interdicția de vânzare a produselor din tutun către minori – Regimul de sancțiuni – Sancțiuni eficace, proporționale și disuasive – Obligația vânzătorilor de produse din tutun de a verifica vârsta cumpărătorului la vânzarea acestor produse – Amendă – Activitate a unui punct de vânzare de alcool și tutun – Suspendarea autorizației de desfășurare a activității pentru o perioadă de 15 zile – Principiul proporționalității – Principiul precauției]

(2022/C 165/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelant: P]

Intimate: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Dispozitivul

Principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care, în cazul unei prime încălcări a interdicției de vânzare a produselor din tutun către minori, prevede, în plus față de aplicarea unei amenzi administrative, suspendarea autorizației de desfășurare a activității care permite operatorului economic care a încălcat această interdicție să vândă astfel de produse pentru o perioadă de 15 zile, cu condiția ca o asemenea reglementare să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivului de protecție a sănătății umane și de reducere în special a prevalenței tabagismului în rândul tinerilor.

⁽¹⁾ JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne

(Cauza C-463/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 2011/92/UE – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale – Raportul dintre procedura de evaluare și de aprobare de dezvoltare prevăzută la articolul 2 din Directiva 2011/92/UE și o procedură națională de derogare de la măsurile de protecție a speciilor prevăzute de Directiva 92/43/CEE – Noțiunea de „aprobare de dezvoltare” – Proceduri complexe de adoptare a deciziilor – Obligație de evaluare – Domeniu de aplicare material – Fază procesuală în care trebuie garantată participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor]

(2022/C 165/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d’État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Namur-Est Environnement ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Dispozitivul

- 1) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului trebuie interpretată în sensul că o decizie adoptată în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră, care autorizează un inițiator de proiect să deroge de la măsurile aplicabile în materie de protecție a speciilor, în vederea realizării unui proiect, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/92, întră în sfera procesului de aprobare de dezvoltare a acestui proiect, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din această directivă, în ipoteza în care, pe de o parte, realizarea proiectului menționat nu poate interveni fără ca inițiatorul proiectului să fi obținut această decizie și în care, pe de altă parte, autoritatea competentă pentru aprobarea de dezvoltare a unui astfel de proiect păstrează posibilitatea de a aprecia efectele acestuia asupra mediului cu mai multă strictețe decât s-a apreciat în decizia menționată.
- 2) Directiva 2011/92 trebuie interpretată, ținând seama în special de articolele 6 și 8 din aceasta, în sensul că adoptarea unei decizii prealabile care autorizează un inițiator de proiect să deroge de la măsurile aplicabile în materie de protecție a speciilor, pentru realizarea unui proiect, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din această directivă, nu trebuie precedată în mod necesar de o participare a publicului, în măsura în care această participare este asigurată în mod efectiv înainte de adoptarea deciziei care trebuie luată de autoritatea competentă pentru aprobarea de dezvoltare eventuală a acestui proiect.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Cauza C-483/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica comună în domeniul dreptului de azil – Proceduri comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 33 alineatul (2) litera (a) – Inadmisibilitatea unei cereri de protecție internațională depuse într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe care a obținut statutul de refugiat într-un alt stat membru, în condițiile în care copilul minor al acestui resortisant, beneficiar al statutului conferit prin protecție subsidiară, locuiește în primul stat membru – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 7 – Dreptul la respectarea vieții de familie – Articolul 24 – Interesul superior al copilului – Lipsa încălcării articolelor 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale ca urmare a inadmisibilității cererii de protecție internațională – Directiva 2011/95/UE – Articolul 23 alineatul (2) – Obligația statelor membre de a asigura menținerea unității familiei beneficiarilor de protecție internațională]

(2022/C 165/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: XXXX

Pârât: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Dispoziitivul

Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, citit în lumina articolului 7 și a articolului 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să exercite posibilitatea oferită de această dispoziție de a respinge o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă pentru motivul că solicitantului i s-a acordat deja statutul de refugiat de către un alt stat membru, în cazul în care acest solicitant este tatăl unui copil minor neînsoțit care a obținut beneficiul protecției subsidiare în primul stat membru, fără a se aduce însă atingere aplicării articolului 23 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Cauza C-532/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 92/13/CEE – Proceduri de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor – Articolul 1 alineatele (1) și (3) – Acces la căile de atac – Articolul 2c – Termene de introducere a unei căi de atac – Calcul – Cale de atac împotriva unei decizii de admitere a unui ofertant]

(2022/C 165/17)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Recurentă: Alstom Transport SA

Intimate: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Dispoziitivul

Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3), precum și articolul 2c din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, trebuie interpretate în sensul că termenul în care adjudecatarul unui contract poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii a entității contractante prin care se declară admisibilă, în cadrul deciziei de atribuire a contractului respectiv, oferta unui ofertant necâștigător poate fi calculat luând ca punct de referință data primirii acestei decizii de adjudecare de către acest adjudecatar, chiar dacă, la acea dată, ofertantul respectiv nu introdusese sau nu introdusese încă o cale de atac împotriva acesteia. În schimb, în cazul în care, cu ocazia notificării sau a publicării deciziei menționate, un rezumat al motivelor pertinente ale acesteia, precum informațiile referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei menționate, nu a fost, conform articolului 2c amintit, adus la cunoștința adjudecatarului menționat, termenul respectiv trebuie calculat luând ca punct de referință comunicarea unui astfel de rezumat către același adjudecatar.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Tiketa” UAB/M. Š.

(Cauza C-536/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2011/83/UE – Contracte încheiate cu consumatorii – Noțiunea de „comerciant” – Obligația de informare cu privire la contractele la distanță – Cerința de a furniza informațiile necesare într-un limbaj clar și inteligibil și pe un suport durabil)

(2022/C 165/18)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Tiketa” UAB

Intimat: M. Š.

cu participarea: „Baltic Music” VŠĮ

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 2 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că constituie un „comerciant”, în sensul acestei dispoziții, nu numai persoana fizică sau juridică ce acționează în scopuri care țin de propria activitate comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională în ceea ce privește contractele care intră sub incidența acestei directive, ci și persoana fizică sau juridică ce acționează în calitate de intermediar, în numele sau în beneficiul acestui comerciant, atât intermediarul, cât și comerciantul principal putând fi calificați drept „comercianți”, în sensul acestei dispoziții, fără a fi nevoie pentru aceasta de a stabili existența unei duble prestări de servicii.
- 2) Articolul 6 alineatele (1) și (5) și articolul 8 alineatele (1) și (7) din Directiva 2011/83 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, anterior încheierii contractului, informațiile menționate la acest articol 6 alineatul (1) să fie furnizate consumatorului numai în condițiile generale ale prestării de servicii de pe site-ul intermediarului, aprobate în mod activ de acest consumator prin bifarea căsuței prevăzute în acest scop, cu condiția ca aceste informații să fie aduse la cunoștința acestuia din urmă în mod clar și inteligibil. Cu toate acestea, o asemenea modalitate de informare nu poate ține loc de predare către consumator a confirmării contractului pe un suport durabil, în sensul articolului 8 alineatul (7) din directiva menționată, întrucât această împrejurare nu se opune ca aceste informații să facă parte integrantă din contractul la distanță sau negociat în afara spațiilor comerciale.

⁽¹⁾ JO C 19, 18.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie – Polonia) – ORLEN KolTrans sp. z o.o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Cauza C-563/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Transport feroviar – Directiva 2001/14/CE – Articolul 4 – Stabilirea tarifelor de utilizare a infrastructurii printr-o decizie a administratorului – Articolul 30 alineatul (2) – Dreptul la o cale de atac administrativă al întreprinderilor feroviare – Articolul 30 alineatul (6) – Reexaminare judiciară a deciziilor organismului de control]

(2022/C 165/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Pârât: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Dispozitivul

- 1) Articolul 30 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007, trebuie interpretat în sensul că nu reglementează dreptul unei întreprinderi feroviare care utilizează sau intenționează să utilizeze infrastructura feroviară de a participa la o eventuală procedură desfășurată de organismul de control în vederea adoptării unei decizii de aprobare sau de respingere a unui proiect de rate unitare ale tarifului de bază pentru accesul minim la infrastructură prezentat de un administrator al infrastructurii.
- 2) Articolul 30 alineatul (6) din Directiva 2001/14, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/58, trebuie interpretat în sensul că o întreprindere feroviară care utilizează sau intenționează să utilizeze infrastructura feroviară trebuie să poată contesta în fața instanței competente decizia organismului de control de aprobare a ratelor unitare ale tarifului de bază pentru accesul minim la infrastructură, stabilite de administratorul acestei infrastructuri.

⁽¹⁾ JO C 44, 8.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Cauza C-582/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolele 167 și 168 – Drept de deducere – Refuz – Fraudă fiscală – Administrarea probelor – Suspendarea soluționării unei contestații administrative referitoare la o decizie de impunere prin care se refuză un drept de deducere, în așteptarea soluționării unei proceduri penale – Autonomie procedurală a statelor membre – Principiul neutralității fiscale – Dreptul la bună administrare – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

(2022/C 165/20)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Recurentă: SC Cridar Cons SRL

Intimate: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care permite autorităților fiscale naționale să suspende soluționarea unei contestații administrative îndreptate împotriva unei decizii de impunere prin care unei persoane impozabile i se refuză beneficiul dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată plătite în amonte ca urmare a implicării acestei persoane impozabile într-o fraudă fiscală, în vederea obținerii unor elemente obiective suplimentare referitoare la această implicare, cu condiția, în primul rând, ca o astfel de suspendare să nu aibă ca efect întârzierea soluționării acestei proceduri de contestație administrativă dincolo de un termen rezonabil, în al doilea rând, ca decizia prin care se dispune această suspendare să fie motivată în drept și în fapt și să poată face obiectul unui control jurisdicțional și, în al treilea rând, ca, dacă se dovedește în final că dreptul de deducere a fost refuzat cu încălcarea dreptului Uniunii, această persoană impozabilă să poată obține rambursarea sumei corespunzătoare într-un termen rezonabil, precum și, dacă este cazul, a dobânzilor de întârziere aferente acesteia. În aceste condiții, nu este obligatoriu ca, pe perioada acestei suspendări a soluționării contestației, persoana impozabilă respectivă să beneficieze de o suspendare a executării acestei decizii de impunere, cu excepția situației în care, în caz de îndoieli serioase cu privire la legalitatea deciziei de impunere menționate, acordarea unei suspendări a executării aceleiași decizii de impunere este necesară pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor persoanei impozabile.

⁽¹⁾ JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/UK și alții

(Cauza C-590/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind activitățile medicilor – Directivele 75/363/CEE și 82/76/CEE – Formare profesională de medic specialist – Remunerație corespunzătoare – Aplicarea Directivei 82/76/CEE formărilor profesionale începute înainte de data intrării sale în vigoare și care continuă după data expirării termenului de transpunere)

(2022/C 165/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurenți: Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții

Intimați și recurenți în recursul incident: UK și alții

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) litera (c) și articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 75/363/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 82/76/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1982, precum și anexa la aceasta trebuie interpretate în sensul că orice formare profesională de medic specialist pe bază de program integral sau cu frecvență parțială, începută înainte de intrarea în vigoare, la 29 ianuarie 1982, a Directivei 82/76 a Consiliului din 26 ianuarie 1982 și continuată după expirarea, la 1 ianuarie 1983, a termenului de transpunere a directivei menționate, trebuie, pentru perioada acestei formări profesionale începând de la 1 ianuarie 1983 și până la finalizarea formării respective, să facă obiectul unei remunerații corespunzătoare, în sensul acestei anexe, cu condiția ca formarea profesională în cauză să se refere la o specialitate medicală comună tuturor statelor membre sau la două sau mai multe dintre acestea și prevăzută la articolul 5 sau la articolul 7 din Directiva 75/362/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii.

⁽¹⁾ Data depunerii: 10.11.2020

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-605/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1) litera (c) – Aplicabilitate ratione temporis – Prestații supuse TVA-ului – Prestări de servicii cu titlu oneros – Criterii – Relație intragrup – Prestații care constau în repararea sau înlocuirea unor componente ale turbinelor eoliene aflate în perioada de garanție și în efectuarea unor rapoarte de neconformitate – Note de debit emise de prestator fără menționarea TVA-ului – Deducerea de către prestator a TVA-ului aferent bunurilor și serviciilor care i-au fost facturate de subcontractanții săi pentru aceleași prestații]

(2022/C 165/22)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretat în sensul că operațiunile care se înscriu într-un cadru contractual care identifică un furnizor de servicii, cumpărătorul acestora din urmă și natura prestațiilor în discuție, contabilizate în mod corespunzător de persoana impozabilă, care au o denumire ce confirmă natura lor de servicii și care au determinat o plată primită de prestator, ce constituie contravaloarea efectivă a serviciilor menționate, sub forma unor note de debit, reprezintă o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros, în sensul acestei dispoziții, în pofida, pe de o parte, a eventualei inexistențe a unui profit pentru persoana impozabilă și, pe de altă parte, a existenței unei garanții privind bunurile care au făcut obiectul prestațiilor amintite.

(¹) JO C 44, 8.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Liège – Belgia) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge (C-53/21)

(Cauzele conexe C-52/21 și C-53/21) (¹)

(Trimitere preliminară – Libera prestare a serviciilor – Articolul 56 TFUE – Restricții – Legislație fiscală – Impozit pe profit – Obligația cumpărătorilor de servicii de a întocmi și de a transmite administrației fiscale documente justificative referitoare la sumele facturate de prestatori de servicii stabiliți într-un alt stat membru – Absența unei astfel de obligații în ceea ce privește prestațiile de servicii pur interne – Justificare – Eficacitatea controalelor fiscale – Proporționalitate)

(2022/C 165/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din procedura principală

Apelante: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21)

Intimat: État belge (C-52/21 și C-53/21)

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care impune oricărei societăți stabilite pe teritoriul acestui prim stat membru să transmită administrației fiscale extrase referitoare la plățile pentru serviciile cumpărate de la prestatori stabiliți într-un alt stat membru, în care aceștia din urmă sunt supuși reglementării privind contabilitatea întreprinderilor și obligației de a emite facturi în conformitate cu reglementarea privind TVA-ul, și aceasta sub sancțiunea unei majorări a impozitului pe profit egale cu 50 % sau cu 100 % din valoarea acestor servicii, în timp ce, potrivit unei practici administrative, primul stat membru menționat nu impune nicio obligație analogă atunci când serviciile respective sunt prestate de prestatori stabiliți pe teritoriul său.

(¹) JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Craiova – România) – procedură inițiată de RS

(Cauza C-430/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Stat de drept – Independența justiției – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Supremația dreptului Uniunii – Lipsa abilitării unei instanțe naționale de a examina conformitatea cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale considerate conformă cu constituția de către curtea constituțională a statului membru în cauză – Cercetări disciplinare]

(2022/C 165/24)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Partea din procedura principală

RS

Dispozitivul

- 1) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și cu articolul 4 alineatele (2) și (3) TUE, cu articolul 267 TFUE, precum și cu principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale în virtutea căreia instanțele de drept comun ale unui stat membru nu au abilitatea să examineze compatibilitatea cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale pe care curtea constituțională a acestui stat membru a constatat o ca fiind conformă cu o dispoziție constituțională națională care impune respectarea principiului supremației dreptului Uniunii.
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și cu articolul 4 alineatele (2) și (3) TUE, cu articolul 267 TFUE, precum și cu principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale care permite angajarea răspunderii disciplinare a unui judecător național pentru motivul că aceasta a aplicat dreptul Uniunii, astfel cum a fost interpretat de Curte, îndepărtându-se de o jurisprudență a curții constituționale a statului membru în cauză incompatibilă cu principiul supremației dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 371, 3.11.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea mandatelor europene de arestare emise împotriva X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Cauzele conexate C-562/21 PPU și C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 1 alineatul (3) – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 al doilea paragraf – Drept fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege – Deficiențe sistemice sau generalizate – Examinare în două etape – Criterii de aplicare – Obligația autorității judiciare de executare de a verifica în mod concret și precis dacă există motive serioase și întemeiate de a crede că persoana care face obiectul unui mandat european de arestare este expusă, în cazul predării, unui risc real de încălcare a dreptului său fundamental la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege]

(2022/C 165/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Dispozitivul

Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că atunci când autoritatea judiciară de executare chemată să decidă cu privire la predarea unei persoane care face obiectul unui mandat european de arestare dispune de elemente care evidențiază existența unor deficiențe sistemice sau generalizate cu privire la independența puterii judecătorești din statul membru emitent, în ceea ce privește în special procedura de numire a membrilor acestei puteri, această autoritate nu poate să refuze predarea acestei persoane:

- în cadrul unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, decât în cazul în care autoritatea menționată constată că există, în circumstanțele specifice cauzei, motive serioase și întemeiate de a crede că, ținând seama în special de elementele furnizate de persoana respectivă și care privesc compunerea completului de judecată care a judecat cauza sa penală sau orice altă împrejurare relevantă pentru aprecierea independenței și a imparțialității acestui complet, dreptul fundamental al aceleiași persoane la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a fost încălcat, și
- în cadrul unui mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale, decât dacă aceeași autoritate constată că există, în circumstanțele specifice cauzei, motive serioase și întemeiate de a crede că, ținând seama în special de elementele furnizate de persoana în cauză și care privesc situația sa personală, natura infracțiunii pentru care aceasta este urmărită penal, contextul factual în care se înscrie acest mandat european de arestare sau orice altă împrejurare relevantă pentru aprecierea independenței și a imparțialității completului de judecată care va fi probabil sesizat cu procedura referitoare la această persoană, această din urmă persoană este expusă în cazul predării, unui risc real de încălcare a acestui drept fundamental.

(¹) JO C 2, 3.1.2022.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 ianuarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Parma – Italia) – Procedura penală împotriva lui ZI, TQ

(Cauza C-437/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Jocuri de noroc – Concesiuni pentru activitatea de colectare a pariurilor – Prelungirea concesiunilor deja atribuite – Regularizarea centrelor de transmitere a datelor (CTD) care desfășoară această activitate în lipsa unei concesiuni și a unei autorizații de poliție – Termen restrâns – Inadmisibilitate vădită a cererii de decizie preliminară]

(2022/C 165/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Parma

Părțile din procedura penală principală

ZI, TQ

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Parma (Tribunalul din Parma, Italia) prin decizia din 8 noiembrie 2019 este vădit inadmisibilă.

(¹) Data depunerii: 17.9.2020.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

(Cauza C-550/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită)

(2022/C 165/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Leonardo SpA

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Roma (Comisia fiscală provincială din Roma, Italia), prin decizia din 21 iulie 2021, este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ Data depunerii: 06/09/2021.

Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – TV/Land Hessen

(Cauza C-63/22) ⁽¹⁾

[Protecția datelor cu caracter personal – Agenție de informații (birou de informații economice) – Evaluarea bonității persoanelor fizice („scoring”) pe baza unor informații neverificate furnizate de creditori – Legalitatea prelucrării datelor și răspunderea solidară pentru această prelucrare]

(2022/C 165/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere:

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TV

Pârât: Land Hessen

Cealaltă parte din procedură: SCHUFA Holding AG

Dispozitivul

Radiază cauza C-63/22 din registrul Curții.

⁽¹⁾ Data depunerii: 1.2.2022.

Recurs introdus la 24 mai 2021 de Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2021 în cauza T-719/20, Macías Chávez și alții/Spania și Parlamentul

(Cauza C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol și Fernando Presencia (reprezentant: J. Jover Padró, avocat)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Regatul Spaniei

Prin Ordonanța din 1 februarie 2022, Curtea (Camera a zecea) a respins recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat și i-a obligat pe recurenți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 10 septembrie 2021 de Acciona, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 30 iunie 2021 în cauza T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Cauza C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Acciona, S.A. (reprezentant: J. C. Erdozain López, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Agencia Negociadora PB, S.L.

Prin Ordonanța din 27 ianuarie 2022, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis să nu a admită în principiu recursul și a dispus ca Acciona, S.A. să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 25 noiembrie 2021 – IEF Service GmbH/HB

(Cauza C-710/21)

(2022/C 165/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă-pârâtă: IEF Service GmbH

Intimat-reclamant: HB

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/94/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului trebuie interpretat în sensul că o întreprindere desfășoară activități pe teritoriile a cel puțin două state membre, în sensul acestui articol, atunci când își oferă serviciile într-un alt stat membru, angajează în acest scop un inginer de vânzări liber-profesionist în acest stat membru, iar un lucrător salariat, angajat la sediul întreprinderii, lucrează în mod normal o săptămână din două de acasă din celălalt stat membru?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/94/CE trebuie interpretat în sensul că un lucrător salariat al unei astfel de întreprinderi, care își are reședința în al doilea stat membru și care este supus obligației de plată a asigurărilor sociale în acest stat, dar care își desfășoară activitatea în mod alternativ o săptămână în statul membru în care își are sediul angajatorul, iar apoi își desfășoară activitatea în statul membru în care își are reședința și în care este supus obligației de plată a asigurărilor sociale, desfășoară această activitate „de obicei” în ambele state membre în sensul acestui articol?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/94/CE trebuie interpretat în sensul că, pentru îndeplinirea creanțelor neachitate ale unui lucrător salariat care își desfășoară sau și-a desfășurat de obicei activitatea în două state membre, competență este:

- a) instituția de garantare din statul membru a cărui legislație reglementează asigurarea sa socială obligatorie, în contextul coordonării sistemelor de securitate socială (asigurări sociale), în cazul în care instituțiile de garantare prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/94/CE sunt structurate, în ambele state, astfel încât contribuțiile angajatorului la finanțarea instituției de garantare să fie plătite ca parte a contribuțiilor obligatorii de asigurări sociale sau
- b) instituția de garantare din celălalt stat membru, în care întreprinderea în insolvență își are sediul sau
- c) instituțiile de garantare din ambele state membre, astfel încât lucrătorul salariat să poată alege la care dintre ele dorește să formuleze cererea?

(¹) Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) (JO 2008, L 283, p. 36).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de
21 decembrie 2021 – R.I. / Inspekția Judiciară, N.L.**

(Cauza C-817/21)

(2022/C 165/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: R.I.

Pârâți: Inspekția Judiciară, N.L.

Întrebarea preliminară

Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și Decizia 2006/928 (de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției) (¹), respectiv garanțiile de independență și de imparțialitate impuse în temeiul dreptului Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care permite inspectorului-șef al Inspekției Judiciare să emită acte administrative cu caracter normativ (infralegal) și/sau individual prin care să decidă în mod autonom organizarea cadrului instituțional al Inspekției Judiciare pentru selecția inspectorilor judiciari și evaluarea activității acestora, efectuarea lucrărilor de inspekție, respectiv să decidă desemnarea inspectorului-șef adjunct, în cazul în care, potrivit legii organice, aceste persoane sunt singurele care pot efectua, confirma sau infirma acte de cercetare disciplinară împotriva inspectorului-șef?

(¹) Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 30 decembrie 2021 – Banca A / A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.

(Cauza C-827/21)

(2022/C 165/33)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Revizuentă: Banca A

Intimați: A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.

Întrebările preliminare

- 1) Instanța națională are obligația să interpreteze conform cu Directiva 2009/133/CE ⁽¹⁾ a Consiliului norma fiscală națională aplicabilă situațiilor interne, care reglementează neimpozitarea veniturilor provenite din anularea participației societății beneficiare la capitalul societății cedente, în circumstanțe precum cele în cauză, în care:
 - legiuitorul național a reglementat prin norme distincte operațiunile interne și pe cele transfrontaliere similare, normele nefiind identice;
 - norma națională aplicabilă operațiunilor interne operează însă cu noțiuni cuprinse în directivă – fuziune, transfer de active și pasive, anularea participației;
 - expunerea de motive a legii fiscale naționale poate fi interpretată în sensul că legiuitorul a intenționat stabilirea aceleiași soluții fiscale pentru operațiunile interne ca și pentru operațiunile transfrontaliere, reglementate prin transpunerea directivei, pentru a respecta principiul neutralității fiscale a fuziunii într-o manieră nediscriminatorie și aptă să împiedice denaturări ale concurenței?
- 2) Articolul 7 din Directiva 2009/133/CE a Consiliului se interpretează în sensul că nu poate fi refuzat beneficiul neimpozitării veniturilor provenite dintr-o operațiune de anulare a participației pe care o societate o deține la o altă societate, ca urmare a transferului activelor și pasivelor societății din urmă către cea dintâi, pe motiv că operațiunea în cauză nu îndeplinește toate condițiile prevăzute de norma națională pentru calificarea ei drept fuziune?
- 3) Articolul 7 din Directiva 2009/133/CE a Consiliului se interpretează în sensul că beneficiul neimpozitării se aplică câștigului în urma cumpărării în condiții avantajoase, reflectat în contul de venituri al societății absorbante?

⁽¹⁾ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO 2009 L 310, p. 34).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 6 ianuarie 2022 – RF/Finanzamt G

(Cauza C-15/22)

(2022/C 165/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhofs

Părțile din procedura principală

Recurentă-reclamantă: RF

Intimat-pârât: Finanzamt G

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 208 coroborat cu articolul 210 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici administrative naționale potrivit căreia nu se renunță la impozitare în cazurile în care un proiect de cooperare pentru dezvoltare este finanțat din Fondul european de dezvoltare, în timp ce, în anumite condiții, se renunță la impozitarea salariului pe care lucrătorul îl obține ca urmare a unui raport de muncă actual pentru o activitate în legătură cu ajutorul public german pentru dezvoltare, în cadrul cooperării tehnice sau financiare, în măsura în care această activitate este finanțată în proporție de cel puțin 75 % de un minister federal responsabil pentru cooperarea pentru dezvoltare sau de o societate privată de stat de ajutor pentru dezvoltare?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Porugalia) la 10 ianuarie 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-23/22)

(2022/C 165/35)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Recurentă: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

Interpretarea corectă a Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020, coroborate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 16 iunie 2014 ⁽¹⁾, în special articolul 1 și articolul 2 punctul 11, ale Regulamentului (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 ⁽²⁾ și ale anexei I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene permite să se concluzioneze că, în conformitate cu articolul 2 alineatul 2 și cu articolul 22 alineatul 1 din Código Fiscal do Investimento [Codul fiscal privind investițiile], aprobat prin Decreto-Lei n.º 162/2014 [Decretul-lege nr. 162/2014] din 31 octombrie 2014, și [cu] articolele 1 și 2 din Portaria n.º 282/2014 [Decretul ministerial nr. 282/2014] din 30 decembrie 2014, activitatea de prelucrare a produselor obținute din pescuit și din acvacultură, referitoare la „cod sărat”, „cod congelat” și „cod desărat”, care se încadrează la codul CAE 10204Rev3, nu este o activitate de prelucrare a produselor agricole în sensul ajutoarelor fiscale prevăzute?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO 2014, L 187, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (JO 2013, L 354, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 25 ianuarie 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Cauza C-51/22)

(2022/C 165/36)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Pârâtă: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) prima liniuță și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că pasagerul își poate exercita în mod direct împotriva operatorului de transport aerian dreptul la rambursarea întregului cost al biletului la prețul de achiziție, inclusiv în cazul în care rezervase biletul prin intermediul unui terț care a acționat în calitate de intermediar, căruia pasagerul i-a plătit prețul biletului, intermediarul fiind cel care a cumpărat biletul de la operatorul de transport aerian și care i-a plătit [acestuia] prețul biletului, în condițiile în care nimic nu indică faptul că intermediarul a acționat în calitate de agent autorizat al operatorului de transport aerian sau că ar trebui considerat drept organizator de pachete de servicii turistice?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 1 februarie 2022 – IA/DER Touristik Deutschland GmbH

(Cauza C-62/22)

(2022/C 165/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgerichts Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IA

Pârâtă: DER Touristik Deutschland GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, pe lângă norma de competență internațională, această dispoziție stabilește o normă de competență teritorială a instanțelor naționale în materia contractelor de călătorie, care trebuie respectată de instanța de fond, atunci când atâta consumatorul, în calitate de călător, cât și cocontractantul său, în calitate de organizator al călătoriei, au domiciliul în același stat membru, dar destinația turistică nu se află în acest stat membru, ci în străinătate cu consecința că consumatorul poate formula pretenții contractuale împotriva organizatorului călătoriei la instanța de la domiciliul acestuia, în completarea normelor naționale?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 1 februarie 2022 – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-70/22)

(2022/C 165/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Viagogo AG

Intimate: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2000/31/CE ⁽¹⁾, în special articolele 3, 14 și 15 coroborate cu articolul 56 TFUE, se opune aplicării reglementării unui stat membru privind vânzarea de bilete pentru evenimente pe piața secundară care are ca efect împiedicarea unui operator al unei platforme de stocare-hosting care funcționează în cadrul Uniunii, precum apelanta din prezenta procedură, să furnizeze unor utilizatori terți servicii de anunțuri de vânzări de bilete pentru evenimente pe piața secundară, rezervând această activitate exclusiv vânzătorilor, organizatorilor de evenimente sau altor entități autorizate de autoritățile publice să emită bilete pe piața primară prin sisteme certificate?
- 2) În plus, dispozițiile articolului 102 TFUE coroborate cu cele ale articolului 106 TFUE se opun aplicării reglementării a unui stat membru privind vânzarea de bilete pentru evenimente care rezervă toate serviciile inerente pieței secundare a biletelor (în special intermedierea) exclusiv vânzătorilor, organizatorilor de evenimente sau altor entități autorizate să emită bilete pe piața primară prin sisteme certificate, interzicând această activitate furnizorilor de servicii ale societății informaționale care intenționează să funcționeze în calitate de furnizor de servicii de stocare-hosting în sensul articolelor 14 și 15 din Directiva 2000/31/CE, în special în cazul în care, precum în speță, o astfel de rezervare are efectul de a permite unui operator dominant pe piața primară a distribuiri de bilete să își extindă dominația la serviciile de intermediere pe piața secundară?
- 3) Noțiunea de furnizor de servicii de stocare-hosting cu caracter pasiv, în sensul reglementării europene, în special a Directivei 2000/31/CE, poate fi utilizată numai în absența oricărei activități de filtrare, de selectare, de indexare, de organizare, de catalogare, de agregare, de evaluare, de utilizare, de modificare, de extragere sau de promovare a conținuturilor publicate de utilizatori, înțelese ca indicatori exemplificativi, nefiind necesar să fie toate întrunite, în măsura în care trebuie să se considere că indică în sine gestionarea economică a serviciului și/sau adoptarea unei metode de evaluare a comportamentului utilizatorilor în vederea creșterii gradului de fidelizare a acestora sau rămâne la aprecierea instanței de trimitere aprecierea relevanței împrejurărilor menționate anterior, astfel încât, chiar și atunci când se constată una sau mai multe dintre ele, se poate considera prevalentă neutralitatea serviciului care determină calificarea ca furnizor de servicii de stocare-hosting cu caracter pasiv?

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/29, p. 257).

Recurs introdus la 3 februarie 2022 de Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokastima Allodapis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 29 noiembrie 2021 în cauza T-726/20, Grupa Azoty și alții/Comisia

(Cauza C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokastima Allodapis (reprezentanți: D. Haverbeke, L. Ruessmann și P. Sellar, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate; și
- declararea admisibilității cererii recurentelor, întemeiată pe articolul 263 TFUE, de anulare în parte a Comunicării Comisiei din 25 septembrie 2020 intitulată „Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2021 ⁽¹⁾”; sau
- cu titlu subsidiar, anularea ordonanței atacate pentru motivul că Tribunalul ar fi trebuit să unească excepția de inadmisibilitate cu fondul; și
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru examinare pe fond; și
- pronunțarea în favoarea recurentelor în ceea ce privește cheltuielile de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri; și
- soluționarea problemei cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului odată cu examinarea completă a cererii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurente invocă două motive.

Primul motiv întemeiat pe insuficiența motivării.

- Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de a furniza o motivare suficientă. În primul rând, la punctele 34-48 și 49-51 din ordonanța atacată, Tribunalul nu a răspuns la argumentele invocate de recurente și nu a stabilit situația de fapt din cauza cu care a fost sesizată. În al doilea rând, nu a explicat de ce numai deciziile ale Comisiei adoptate în temeiul unei anumite norme de drept derivat pot privi direct recurente. Aceasta afectează punctul 38 din ordonanța atacată.

Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că recurente nu erau vizate în mod direct.

- Tribunalul face trimitere la jurisprudența consacrată pentru a invoca criteriul afectării directe la punctele 26-30 din ordonanța atacată. Ca parte a criteriului afectării directe, Tribunalul trebuie să evalueze conținutul, natura, scopul și substanța actului atacat, precum și contextul factual și juridic din care face parte acesta. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aprecierea cerinței articolului 263 TFUE privind afectarea directă, întrucât nu a efectuat această evaluare. Aceasta afectează punctele 34-48 din ordonanța atacată. Tribunalul a creat un scenariu în care recurente nu au nicio cale de atac. Prin faptul că nu a urmat și aplicat corespunzător criteriul de apreciere a afectării directe, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

Cu titlu subsidiar, Tribunalul ar fi trebuit să unească excepția de inadmisibilitate cu fondul.

- Articolul 130 alineatele (7) și (8) din Regulamentul de procedură al Tribunalului impune Tribunalului să unească examinarea excepției de inadmisibilitate cu fondul, dacă împrejurări speciale justifică aceasta, iar ulterior să stabilească noi termene pentru continuarea judecății. Potrivit unei jurisprudențe constante, aceste împrejurări speciale există atunci când este necesare o unire cu fondul pentru buna administrare a justiției.
- Tribunalul trebuia să evalueze natura, conținutul și contextul actului atacat pentru a stabili dacă le privea direct pe recurente. În acest scop, este necesar să se ia în considerare substanța actului și dacă acesta impune obligații legale independente statelor membre. Există o suprapunere între această evaluare și primul motiv pe fond privind necompetența Comisiei de a adopta anexa I la actul atacat. Prin faptul că nu a unit cu fondul excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie, Tribunalul a încălcat dispozițiile articolului 130 alineatele (7) și (8) din Regulamentul său de procedură.

⁽¹⁾ JO 2020 C 317, p. 5.

Recurs introdus la 4 februarie 2022 de Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proïonton, Trevira GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 29 noiembrie 2021 în cauza T-741/20, Advansa Manufacturing și alții/Comisia

(Cauza C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proïonton, Trevira GmbH (reprezentanți: D. Haverbeke, L. Ruessmann și P. Sellar, avocați)

Celelalte părți din procedură: Dralon GmbH, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate; și
- declararea admisibilității cererii recurentelor, întemeiată pe articolul 263 TFUE, de anulare în parte a Comunicării Comisiei din 25 septembrie 2020 intitulată „Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2021 ⁽¹⁾”; sau
- cu titlu subsidiar, anularea ordonanței atacate pentru motivul că Tribunalul ar fi trebuit să unească excepția de inadmisibilitate cu fondul; și
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru examinare pe fond; și
- pronunțarea în favoarea recurentelor în ceea ce privește cheltuielile de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri; și
- soluționarea problemei cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului odată cu examinarea completă a cererii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă două motive.

Primul motiv întemeiat pe insuficiența motivării.

- Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de a furniza o motivare suficientă. În primul rând, la punctele 34-48 și 49-51 din ordonanța atacată, Tribunalul nu a răspuns la argumentele invocate de recurente și nu a stabilit situația de fapt din cauza cu care a fost sesizată. În al doilea rând, nu a explicat de ce numai deciziile ale Comisiei adoptate în temeiul unei anumite norme de drept derivat pot privi direct recurentele. Aceasta afectează punctul 38 din ordonanța atacată.

Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că recurentele nu erau vizate în mod direct.

- Tribunalul face trimitere la jurisprudența consacrată pentru a invoca criteriul afectării directe la punctele 26-30 din ordonanța atacată. Ca parte a criteriului afectării directe, Tribunalul trebuie să evalueze conținutul, natura, scopul și substanța actului atacat, precum și contextul factual și juridic din care face parte acesta. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aprecierea cerinței articolului 263 TFUE privind afectarea directă, întrucât nu a efectuat această evaluare. Aceasta afectează punctele 34-48 din ordonanța atacată. Tribunalul a creat un scenariu în care recurentele nu au nicio cale de atac. Prin faptul că nu a urmat și aplicat corespunzător criteriul de apreciere a afectării directe, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

Cu titlu subsidiar, Tribunalul ar fi trebuit să unească excepția de inadmisibilitate cu fondul.

- Articolul 130 alineatele (7) și (8) din Regulamentul de procedură al Tribunalului impune Tribunalului să unească examinarea excepției de inadmisibilitate cu fondul, dacă împrejurări speciale justifică aceasta, iar ulterior să stabilească noi termene pentru continuarea judecării. Potrivit unei jurisprudențe constante, aceste împrejurări speciale există atunci când este necesare o unire cu fondul pentru buna administrare a justiției.
- Tribunalul trebuia să evalueze natura, conținutul și contextul actului atacat pentru a stabili dacă le privea direct pe recurente. În acest scop, este necesar să se ia în considerare substanța actului și dacă acesta impune obligații legale independente statelor membre. Există o suprapunere între această evaluare și primul motiv pe fond privind necompetența Comisiei de a adopta anexa I la actul atacat. Prin faptul că nu a unit cu fondul excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie, Tribunalul a încălcat dispozițiile articolului 130 alineatele (7) și (8) din Regulamentul său de procedură.

(¹) JO 2020 C 317, p. 5.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
9 februarie 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (fost Ministero
dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico**

(Cauza C-86/22)

(2022/C 165/41)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Papier Mettler Italia S.r.l.

Pârâți: Ministero della Transizione Ecologica (fost Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 114 alineatele (5) și (6) TFUE, articolul 16 alineatul (1) din Directiva 94/62/CE (¹) și articolul 8 din Directiva 98/34/CE (²) se opun aplicării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută de decretul interministerial atacat, care interzice comercializarea pungilor de transport de unică folosință fabricate din materiale care nu sunt biodegradabile, dar care îndeplinesc celelalte cerințe prevăzute de Directiva 94/62/CE, în cazul în care această dispoziție națională, care cuprinde reglementări tehnice mai restrictive decât reglementarea comunitară, nu a fost notificată în prealabil Comisiei Europene de statul membru, ci a fost doar comunicată ulterior adoptării și anterior publicării decretului menționat?
- 2) Articolele 1 și 2, articolul 9 alineatul (1) și articolul 18 din Directiva 94/62/CE coroborate cu dispozițiile punctelor 1, 2 și 3 din anexa II la aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei dispoziții naționale care interzice comercializarea pungilor de transport de unică folosință fabricate din materiale care nu sunt biodegradabile, dar care îndeplinesc celelalte cerințe prevăzute de Directiva 94/62/CE, sau reglementările tehnice suplimentare prevăzute de legislația națională pot fi justificate de obiectivul de a asigura un nivel mai ridicat de protecție a mediului, ținând seama, dacă este cazul, de particularitatea problemelor privind colectarea deșeurilor în statul membru și de necesitatea ca același stat să transpună și obligațiile comunitare prevăzute în acest domeniu conex?
- 3) Articolele 1 și 2, articolul 9 alineatul (1) și articolul 18 din Directiva 94/62/CE coroborate cu dispozițiile punctelor 1, 2 și 3 din anexa II la aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că reprezintă o normă clară și precisă care interzice orice obstacol în calea comercializării pungilor conforme cu cerințele prevăzute de directivă și care presupune în mod necesar înlăturarea aplicării reglementării naționale eventual contrare de către toate organele statului, inclusiv de către autoritățile publice?

- 4) În sfârșit, adoptarea unei reglementări naționale care interzice comercializarea pungilor de transport de unică folosință care nu sunt biodegradabile, dar care sunt fabricate cu respectarea cerințelor prevăzute de Directiva 94/62/CE, în măsura în care nu este justificată de obiectivul de a asigura un nivel mai ridicat de protecție a mediului, de particularitatea problemelor privind colectarea deșeurilor în statul membru și de necesitatea ca același stat să transpună și obligațiile comunitare prevăzute în acest domeniu conex, poate constitui o încălcare gravă și vădită a articolului 18 din Directiva 94/62/CE?

(¹) Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO 1994, L 365, p. 10, Ediție specială, 13/vol.14, p. 238).

(²) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998, L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Essen (Germania) la 10 februarie 2022 –
DC/HJ**

(Cauza C-97/22)

(2022/C 165/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Essen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DC

Pârât: HJ

Întrebarea preliminară

Articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) trebuie interpretat în sensul că, atunci când clientul își retrage declarația de intenție privind încheierea unui contract de construcții în afara spațiilor comerciale numai după ce comerciantul și-a prestat deja (integral) serviciile, este exclus orice drept la despăgubiri sau la compensații al comerciantului în cazul în care condițiile pentru existența unui drept la despăgubiri nu sunt îndeplinite potrivit dispozițiilor privind consecințele juridice ale retragerii, dar clientul a obținut o creștere a patrimoniului ca urmare a lucrărilor de construcție efectuate de comerciant, cu alte cuvinte s-a îmbogățit?

(¹) JO 2011, L 304, p. 64.

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2022 – TO/AEM

(Cauza T-434/21) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Executarea unei hotărâri a Tribunalului – Decizie necontestată în termen – Autoritate de lucru judecat – Angajament condiționat luat de AAIC în contextul unei soluționări amiabile în afara Tribunalului – Ofertă de soluționare amiabilă neacceptată de reclamant – Inexistența unui act cauzator de prejudiciu – Inadmisibilitate”)

(2022/C 165/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: TO (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană de Mediu (reprezentanți: O. Cornu, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 270 TFUE și prin care se urmărește, în primul rând, anularea Deciziei din 21 septembrie 2020 prin care AEM, pe de o parte, ar fi refuzat să execute Hotărârea din 11 iunie 2019, TO/AEM (T-462/17, nepublicată, EU:T:2019:397) și, pe de altă parte, ar fi respins cererile formulate de reclamantă la 16 septembrie 2020 și, în al doilea rând, obligarea AEM la plata în favoarea reclamantei, primo, a sumelor corespunzătoare indemnizației de preaviz și indemnizației de instalare, majorate cu dobânzi începând de la 22 septembrie 2016, secundo, a sumei de 20 000 de euro pentru repararea pretinsului prejudiciu moral suferit ca urmare a divulgării către terți a datelor sale personale și, tertio, a sumei de 20 000 de euro pentru repararea pretinsului prejudiciu moral suferit ca urmare a refuzului de a-i comunica corespondența purtată cu consilierul său anterior, atât înainte, cât și după pronunțarea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) TO va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Agenția Europeană de Mediu (AEM).

⁽¹⁾ JO C 349, 30.8.2021.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2022 – BNP Paribas/SRB

(Cauza T-71/22)

(2022/C 165/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BNP Paribas (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Champsaur și A. Delors, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— obligarea SRB să prezinte planul de rezoluție complet, aprobat în temeiul deciziei de rezoluție ⁽¹⁾;

- declararea faptului că dispozițiile atacate ale politicii în materie de MREL trebuie înlăturate;
- anularea deciziei de rezoluție;
- anularea deciziei referitoare la MREL (?);
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive împotriva deciziei de rezoluție și opt motive împotriva deciziei referitoare la MREL.

1. Primul motiv privind decizia de rezoluție, întemeiat pe erori de drept săvârșite de SRB. Reclamanta susține că decizia de rezoluție încalcă dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 806/2014 din 15 iulie 2014 ⁽³⁾ și ale Regulamentului delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 ⁽⁴⁾, precum și principiul proporționalității.
2. Al doilea motiv privind decizia de rezoluție, întemeiat pe faptul că SRB a săvârșit erori vădite de apreciere și a încălcat principiul bune administrări.
 - În susținerea acestui motiv, reclamanta arată că SRB a adoptat o strategie uniformă de „recapitalizare internă exclusivă” pentru toate instituțiile de importanță sistemică globală (G-SII), fără a ține seama de cazurile concrete de rezoluție, și nu a examinat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele de fapt și de motivare invocate de reclamantă în alegerea strategiei de rezoluție.
3. Al treilea motiv privind decizia de rezoluție, întemeiat pe faptul că SRB exprimă o poziție care reflectă o alegere normativă și, astfel, depășește competențele care îi sunt conferite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014.
4. Al patrulea motiv privind decizia de rezoluție, întemeiat pe faptul că aceasta a fost adoptată cu încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată și cu încălcarea obligației de motivare care revine SRB, întrucât nu a justificat alegerea strategiei sale de rezoluție pentru reclamantă.
5. Al cincilea motiv privind decizia de rezoluție, întemeiat pe faptul că anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014, aplicate de SRB prin adoptarea acestei decizii, încalcă drepturile fundamentale și TFUE.
6. Primul motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe faptul că este fondată pe decizia de rezoluție și este indisolubil legată de aceasta și, prin urmare, nu ar mai fi valabilă în cazul anulării deciziei respective.
7. Al doilea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de SRB în interpretarea și aplicarea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 806/2014.
 - În susținerea acestui motiv, reclamanta arată că SRB nu a ținut seama de grupul bancar ulterior rezoluției la stabilirea MREL și de cerința amortizorului combinat ulterior rezoluției (denumită în continuare „CBR”) la stabilirea încrederii pieței, că nu a efectuat o evaluare completă a tuturor elementelor relevante ale calculării MREL și că nu a motivat calcularea MREL.
8. Al treilea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe faptul că SRB a săvârșit erori vădite de apreciere în stabilirea MREL și a încălcat principiul bune administrări, în măsura în care SRB nu a efectuat o evaluare diligentă și imparțială a grupului BNP Paribas ulterior rezoluției și, în special, nu a ținut seama de efectul rezoluției asupra dimensiunii și modelului economic al grupului BNP Paribas.
9. Al patrulea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului încrederii legitime, întrucât nu a aplicat mai multe dispoziții din propria politică în materie de MREL în ceea ce privește ajustările MREL.
10. Al cincilea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului proporționalității, a dreptului de proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială, prin stabilirea unui quantum disproporționat al MREL în raport cu obiectivele rezoluției.
11. Al șaselea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe faptul că SRB nu a motivat această decizie, întrucât nu a inclus în decizie toate elementele necesare pentru ca reclamanta să poată înțelege pe ce bază și potrivit cărei metodologii a fost stabilită MREL și motivul pentru care această metodologie se îndepărta de metodologia generală prezentată în politica în materie de MREL.

12. Al șaptelea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamantei de a fi ascultată, ca urmare a refuzului de principiu de a lua în considerare anumite observații.
13. Al optulea motiv privind decizia referitoare la MREL, întemeiat pe faptul că politica în materie de MREL, pe care se întemeiază decizia referitoare la MREL, încalcă Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și constituie un abuz de putere al SRB, în măsura în care aceasta manifestă o alegere normativă în domeniul rezoluției și încalcă competențele legiuitorului.

-
- (¹) Decizia de rezoluție la care se face trimitere este Decizia comună privind planul de rezoluție a grupului și evaluarea posibilității de rezoluție a BNP Paribas și a filialelor sale, astfel cum a fost convenită de Comitetul unic de rezoluție, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet și Bankowy Fundusz Gwarancyjny la 4 noiembrie 2021, numărul RC/JD/2020/52.
- (²) Decizia referitoare la MREL la care se face trimitere este Decizia comună prin care se stabilește cerința minimă de fonduri proprii și datroii eligibile ale BNP Paribas și unora dintre filialele sale, astfel cum a fost convenită de SRB, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet și Bankowy Fundusz Gwarancyjny la 4 noiembrie 2021, numărul RC/JD/2020/53.
- (³) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).
- (⁴) Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de rezoluție a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO 2016, L 184, p. 1).

A acțiune introdusă la 15 februarie 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/BEI

(Cauza T-86/22)

(2022/C 165/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Associazione „Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Italia) (reprezentant: A. Calò, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să constate și să declare că Banca Europeană de Investiții a apreciat în mod eronat că cererea de reexaminare introdusă de asociația reclamantă este inadmisibilă și tardivă;
- obligarea Băncii Europene de Investiții să emită o decizie de revocare a finanțării acordate în favoarea TAP AG;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inadmisibilitatea prezumată a cererii de reexaminare.

- În această privință, reclamanta invocă încălcarea Convenției de la Aarhus, a Regulamentului (CE) n. 1367/2006 (¹) din 6 septembrie 2006 și a Regulamentului (UE) 2021/1767 (²), a punctelor 1, 6 și 9 din preambulul la Declarația privind principiile și standardele sociale și de mediu adoptate de BEI. Mai precis, BEI ar fi trebuit să revoce finanțarea acordată, dat fiind că cererea de reexaminare privea un act administrativ în sensul dreptului mediului.

2. Al doilea motiv întemeiat pe caducitatea cererii de reexaminare pretins intervenită ca urmare a expirării termenelor.

- În această privință, reclamanta invocă încălcarea Convenției de la Aarhus, a Regulamentului (CE) n. 1367/2006 din 6 septembrie 2006 și a Regulamentului (UE) 2021/1767, a punctelor 1, 6 și 9 din preambulul la Declarația privind principiile și standardele sociale și de mediu adoptate de BEI. Mai precis, BEI nu a revocat finanțarea, revocare care ia forma unui nou act, autonom și distinct de cel prin care finanțarea a fost acordată anterior, și, în orice caz, termenul de șase săptămâni pentru a introduce o cerere de reexaminare trebuie să fie calculat de la punerea în exploatare a lucrării, dat fiind că, din punct de vedere contractual, beneficiarul a fost autorizat să se conformeze cu normele BEI la acea dată.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea punctului 36 din Declarația din 2009 privind principiile și standardele sociale și de mediu adoptate de BEI

- În această privință, reclamanta arată mai precis că punctul 36 prevede că BEI impune ca toate proiectele finanțate să respecte cel puțin:

- Legislația națională aplicabilă în materie de mediu;
- Legislația Uniunii aplicabilă în materie de mediu, în special Directiva EIM a Uniunii și directivele privind conservarea naturii, precum și directivele sectoriale și directivele „transversale”;
- Principiile și normele convențiilor internaționale pertinente în materia mediului integrate în dreptul Uniunii.

Or, în speță, nu a fost respectat niciunul dintre aceste puncte.

Au fost astfel demonstrate următoarele încălcări:

a. Încălcări ale legislației Uniunii în materie de mediu și mai precis:

- a.I considerentul (36) coroborat cu articolul 4 și cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 (lipsa unei analize costuri-beneficii);
- a.II considerentul (31) al Regulamentului (UE) nr. 347/2013 coroborat cu articolul 5 alineatul (1) și cu anexa IV nota 1 din Directiva 2011/92/UE (impact cumulativ extern)
- a.III considerentul (31) al Regulamentului (UE) nr. 347/2013 coroborat cu articolul 5 alineatul (1) și cu anexa IV nota 1 din Directiva 2011/92/UE (impact cumulativ extern) – Interdicția „Salami Slicing”
- a.IV articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, articolul 6 alineatele (3) și (4) din Directiva Habitate;
- a.V articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2009/146, Directiva Păsări;
- a.VI considerentul (31) și articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 coroborat cu articolul 6 din Directiva EIM (Transparență și Participare);
- a.VII considerentul (28) coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 (Regulamentul Habitate);
- a.VIII articolul 191 alineatul (1) TFUE coroborat cu Declarația privind principiile și standardele sociale și de mediu adoptate de BEI, aprobată de Consiliul de administrație la 3 februarie 2009.

b. încălcări ale legislației italiene și mai ales:

- b.I Decretul legislativ 42/2004 care transpune Convenția privind peisajul, articolul 26;
- b.II Decretul legislativ 42/2004 care transpune Convenția privind peisajul, articolul 146;
- b.III articolul 14-ter din Legea nr. 241 din 7 august 1990 – Conferința privind serviciile;
- b.IV prevederea A57 din Decretul ministerial de compatibilitate de mediu nr. 223/14;
- b.V Decretul legislativ 152/06, lipsa sancțiunilor;
- b.VI articolul 452 quater din Codul penal (dezastru ecologic).

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 aprilie 2013.

— Reclamanta susține că, în fapt, nu a fost efectuată nicio analiză costuri-beneficii adecvată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

(²) Regulamentul (UE) 2021/1767 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 octombrie 2021 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2021, L 356, p. 1).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2022 – Hahn Rechtsanwälte/Comisia

(Cauza T-87/22)

(2022/C 165/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Germania) (reprezentant: K. Künstner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2021)9326 final a Comisiei din 7 decembrie 2021,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unor motive de refuz, conform articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 (¹).

— Comisia nu a demonstrat existența, în raport cu părțile la procedura de înțelegere AT.40178 – Emisii ale vehiculelor, a unor interese comerciale demne de protecție în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, și nici nu a examinat cazul concret.

— Comisia nu se poate întemeia pe protecția activităților de anchetă din moment ce este vorba despre o anchetă, care privește o înțelegere, încheiată printr-o decizie definitivă și din moment ce, în plus, nu a examinat cazul concret.

— Comisia se întemeiază pe prezumția generală de nedivulgare, deși condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima sau a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 nu sunt îndeplinite, ceea ce conduce la o inversare inadmisibilă a raportului dintre principiu și excepție în ceea ce privește dreptul de acces.

2. Al doilea motiv întemeiat pe existența unui interes public superior privind divulgarea, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

— Comisia în mod greșit nu a constatat existența unui interes public superior în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

— Încălcarea interesului general este în speță evidentă întrucât înțelegerea anticoncurențială privește și dispozitivele de invalidare a vehiculelor ușoare și întrucât emisiile excesive de oxid de carbon are efecte nefaste asupra sănătății, mediului și climei.

- Potrivit Agenției Europene a Mediului (EEA), doar în Germania mor anual aproximativ 12 800 de oameni din cauza poluării aerului cu dioxid de azot.
3. Al treilea motiv întemeiat pe omisiunea de a examina în concret dreptul de acces parțial, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- Comisia nu a examinat suficient de concret dacă, în subsidiar, trebuie să se acorde un acces parțial la dosar, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
 - Nu este necesară examinarea aspectului dacă o măsură privind dreptul de acces mai puțin restrictivă pentru reclamantă ar fi eventual posibilă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2022 – OG și alții/Comisia

(Cauza T-101/22)

(2022/C 165/47)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: OG, OH, OI și OJ (reprezentant: D. Gómez Fernández, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Regulamentul delegat (UE) 2021/2288 (¹) al Comisiei din 21 decembrie 2021 de modificare a anexei la Regulamentul (UE) 2021/953 (²) al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește perioada de acceptare a certificatelor de vaccinare eliberate în formatul certificatului digital al UE privind COVID care indică finalizarea seriei de vaccinare primară;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de competență și a articolului 290 alineatul (1) TFUE.
 - În această privință, reclamanții invocă depășirea mandatului de delegare conferit de Parlament la articolul 12 și la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul 2021/953, precum și a acestor articole înseși pentru motivul că nu sunt respectate elementele esențiale ale actului de abilitare și, în orice caz, acesta nu se înscrie în cadrul normativ definit de actul legislativ de bază, modificările nefiind necesare în lipsa unor progrese științifice pentru ținerea sub control a pandemiei de COVID-19.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de competență și a articolului 290 alineatul (1) TFUE.
 - În această privință, reclamanții invocă depășirea mandatului de delegare conferit de Parlament la articolul 13 și la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul 2021/953, a acestor articole înseși, precum și încălcarea normelor fundamentale de procedură pentru motivul că procedura de urgență a fost aplicată fără ca situația specifică care o justifică să se materializeze, și anume fără să apară noi dovezi științifice și fără ca aceasta să fie impusă de motive imperioase de urgență.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la libertatea de circulație, recunoscut la articolul 21 TFUE, la articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a articolului 27 din Directiva 2004/38/CE din 29 aprilie 2004 și a principiului proporționalității.

- În această privință, reclamanții arată că limitările introduse nu corespund unor motive de sănătate publică și că eficiența și necesitatea lor nu sunt dovedite.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale din cartă privind egalitatea în fața legii (articolul 20) și nediscriminarea (articolul 21) și a drepturilor corespondente din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) în măsura în care Comisia a introdus, fără vreo bază științifică, o diferență de tratament între persoanele cu schema vaccinală completă și cele care primesc doza de rapel.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe viciul de competență legat de materie.
- În această privință, reclamanții invocă încălcarea principiului atribuirii și a articolelor 5 și 168 TFUE pentru că nici Comisia, nici UE nu sunt competente să ia măsuri care impun vaccinarea, fie și indirect, pentru a evita pierderea automată a certificatului de vaccinare la 270 de zile de la încheierea schemei de vaccinare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale consacrate de cartă privind libertatea (articolul 6), viața privată și de familie (articolul 7), demnitatea umană (articolul 1) și integritatea fizică (articolul 3) și a drepturilor corespondente din CEDO ca urmare a obligației de vaccinare indirecte cu doza de rapel pentru a evita pierderea certificatului de vaccinare.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe abuzul de putere.
- În această privință, reclamanții invocă încălcarea articolului 18 din CEDO pentru motivul că regulamentul urmărește un scop diferit de cel prevăzut, obligația de vaccinare indirectă cu doza de rapel pentru a evita pierderea automată a certificatului de vaccinare.

(¹) Regulamentul delegat (UE) 2021/2288 al Comisiei din 21 decembrie 2021 de modificare a anexei la Regulamentul (UE) 2021/953 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește perioada de acceptare a certificatelor de vaccinare eliberate în formatul certificatului digital al UE privind COVID care indică finalizarea seriei de vaccinare primară (JO 2021, L 458, p. 459).

(²) Regulamentul (UE) 2021/953 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2021 Regulamentul (UE) 2021/953 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de COVID-19 (certificatul digital al UE privind COVID) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19 (JO 2021, L 211, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 februarie 2022 – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Cauza T-102/22)

(2022/C 165/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Spania) (reprezentanți: C. Duch Fonoll și I. Osinaga Lozano, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim pe Ruhr, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Gourmet” – marca Uniunii Europene nr. 8 143 653

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2021 în cauza R 862/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs pentru a se pronunța,

- obligarea EUIPO și a intervenientei să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de reclamantă în prezenta procedură, în procedura căii de atac și în primă instanță.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 3 din Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului și a jurisprudenței aferente;
- încălcarea articolului 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborat cu articolul 10 alineatul (4) Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei și jurisprudența aferentă,
- încălcarea articolului 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborat cu articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 24 februarie 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies EOOD (BBQLOUMI)

(Cauza T-106/22)

(2022/C 165/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister-at-Law, și C. Milbradt, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „BBQLOUMI” – marca Uniunii Europene nr. 12 898 029

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2021 în cauza R 656/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți care s-a aflat pe rolul camerei de recurs să suporte fiecare propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamantă în procedura de declarare a nulității.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Încălcarea articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- Camera de recurs a încălcat jurisprudența Curții referitoare la caracterul distinctiv;
- Camera de recurs a atribuit greșit sarcina probei titularului mărcii înregistrate anterior, și anume reclamanta, pentru stabilirea gradului de caracter distinctiv necesar;
- Camera de recurs nu și-a motivat în mod corespunzător principala constatare, potrivit căreia marca colectivă anterioară era lipsită de caracter distinctiv.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2022 – Adegă Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Cauza T-107/22)

(2022/C 165/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Adegă Ponte da Boga, SL (Ourense, Spania) (reprezentant: C. Sueiras Villalobos, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă P3 DOMINIO DE TARES – marca Uniunii Europene nr. 16 691 651.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 decembrie 2021 în cauza R 479/2021-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO, precum și a oricărui intervenient care ar putea lua parte la prezenta procedură pentru a susține decizia atacată, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 martie 2022 – OK/SEAE

(Cauza T-113/22)

(2022/C 165/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: OK (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu privire la cererea de asistență:
 - anularea deciziei directoarei responsabile cu resursele umane din cadrul SEAE prin care a fost respinsă în parte cererea sa de asistență pentru hărțuire și tratament discriminatoriu, notificată la [confidențial] ⁽¹⁾;
 - anularea, în cazul în care este necesar, în măsura în care aceasta completează decizia din 15 iunie 2021, a deciziei secretarului general al SEAE de respingere a reclamațiilor sale [confidențial] având ca obiect decizia de respingere în parte a cererii de asistență citate anterior, notificată la [confidențial];
- cu privire la conținutul, la domeniul de aplicare și la executarea acordului intervenit la [confidențial] în cauza [confidențial];
 - anularea acordului amiabil din [confidențial] pentru viciu de consimțământ, dar și pentru nerespectarea termenilor săi;
 - anularea, în măsura în care constituie punerea în aplicare a acestui acord, a deciziei implicite prin care reclamantul este promovat la gradul AD 14 retroactiv de la 1 ianuarie 2018, astfel cum i-a fost adusă la cunoștință prin transmiterea fișei sale de salariu din mai 2021 și astfel cum a fost confirmată în mod formal prin decizia directorului general responsabil cu resursele din cadrul SEAE (AIPN) din [confidențial];
 - anularea deciziei din 30 noiembrie 2021 a directorului general responsabil cu resursele prin care SEAE a respins reclamația sa [confidențial] formulată împotriva lipsei unei decizii explicite privind promovarea sa în gradul AD 14 la 1 ianuarie 2018 și împotriva prezentării de către SEAE în cauza [confidențial] a unei declarații mincinoase având ca scop și ca efect denaturarea opiniei Tribunalului și a posibilității reclamantului de a se prevala de principiul egalității de tratament;
- obligarea părâtei la plata către reclamant a unei despăgubiri de 52 400 de euro având ca scop compensarea prejudiciului său material, precum și a unei despăgubiri pentru compensarea prejudiciului său moral în quantum stabilit în mod simbolic la 1 euro.
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva deciziei de respingere a cererii sale de asistență, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe greșeala de serviciu, pe încălcarea obligației de solitudine față de funcționarul victimă a hărțuirii, pe încălcarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și a Statutului funcționarilor Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește realitatea faptelor de hărțuire suferite de reclamant.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere și pe încălcarea articolului 47 din cartă.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere, pe încălcarea articolului 227 TFUE și a articolului 44 din cartă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe neconformitatea examinării cererii de asistență cu decizia [confidențial].

În susținerea acțiunii împotriva deciziei implicite de promovare și împotriva acordului de soluționare amiabilă încheiat în cadrul cauzei [confidențial], reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe dol și pe nulitatea acordului intervenit în cauza [confidențial].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea acordului și pe invocarea abuzivă de către SEAE a autorității de lucru judecat.

⁽¹⁾ Date confidențiale oculte.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO